

پیشنهاد و نصیحت

چه زمانی آمریکا، دوباره از جای برمی خیزد؟

نقاط ضعف ساختار اقتصادی آمریکا در مواجهه با کرونا

همچنان با سخت‌ترین مسائل درباره اینکه چطور خود را برای دوران مدرن مهیا سازد، مواجه خواهد بود. در کتابم (۲۰۱۶) با عنوان «ناتوانی در سازگاری: چگونه آمریکایی‌ها در اقتصاد جهانی عقب ماندند؟»، گفته‌ام که چگونه جهانی سازی اقتصادی، آمریکا را غافلگیر کرد. در طول تاریخ، اقتصادی خودکفا داشته‌ایم و بازار داخلی در حال گسترش ما، به قدر کافی بزرگ بود تا از صرفه جویی به مقیاس‌ها استفاده کند؛ بنابراین، وقتی که در دهه ۱۹۶۰، تجارت، مسافرت جهانی و انسجام مالی، رشد انفجاری پیدا کرد، ایالات متحده آمریکا دیر متوجه شد که باید مؤسسات خود را با واقعیت‌های جدید سازگار کند. یکی از نمونه‌های گویا، برنامه‌ای به نام مساعدت تعدیل تجارت خارجی^۵ است که توسط رئیس جمهور، جان اف کندی^۶ در سال ۱۹۶۲ پیشنهاد شد و هدف آن، کمک به حمایت و آموزش مجدد کسانی بود که شغلشان را از دست داده بودند. در نتیجه تسریع

بیش از نیم قرن از پیوستن آمریکا به اقتصاد جهانی می‌گذرد و از آن زمان تاکنون، هم قوی‌ترین و هم ضعیف‌ترین اقتصادهای پیشرفته را داشته است. نقاط قوت آن در تأسیسات علمی معروف آمریکا، دانشگاه‌های درجه یک و پیشتازیش در نوآوری و شرکت‌های پیشتازش از اپل گرفته تا آمازون بارز است. نقاط ضعف آن نیز با شیوع ویروس کرونا، آشکارتر شده است که در این میان، می‌توان به سیستم بیمه سلامت ناکافی، فقدان مرخصی استعلاجی با حقوق و سایر محافظت‌های شغلی اساسی و یک سیستم بیمه بیکاری که شرکت‌ها را به اخراج هرچه سریع‌تر کارمندان خود تشویق می‌کند، اشاره نمود.

ویروسی که کمبودهای آمریکا را آشکار ساخت

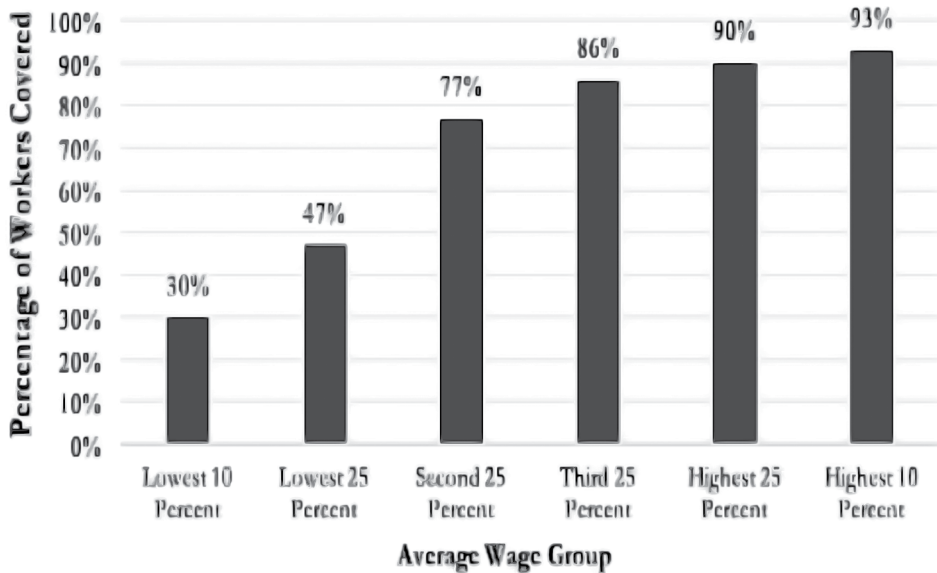
ویروس کرونا به طور بی‌رحمانه‌ای، کمبودهای کشوری را آشکار ساخته که نتوانسته است، خود را برای جهانی که به تصرف درآورده، بازسازی کند. هنگامی که این بیماری همه‌گیر فروکش کند، آمریکا

ادوارد آلدین^۱، همکار ارشد برنارد آل شوارتز^۲ در شورای روابط خارجه (CFR) و متخصص در زمینه رقابت اقتصادی ایالات متحده، تجارت و سیاست‌های مهاجرتی، در این مطلب با عنوان «پس از این بیماری همه‌گیر، آیا آمریکا بالاخره از جای برخاسته و خود را برای قرن ۲۱ تجهیز خواهد کرد؟»^۳ که در ۳ آوریل ۲۰۲۰ در تارنمای شورای روابط خارجه^۴ منتشر شده است، نقاط ضعف ایالات متحده در مواجهه با ویروس کرونا را که به بیکاری گسترده در آمریکا منجر شده است، مورد انتقاد قرار می‌دهد، زیرا آمریکا برخلاف اروپا، حمایتی از کارگران و کارمندان ندارد. از همین رو، آلدین، لزوم درس‌آموزی و عبرت از این بحران را به جای مواجهه با یک بحران بزرگ دیگر، به حاکمیت گوشزد می‌کند.

1. Edward Alden
2. Bernard L. Schwartz
3. A After the Pandemic: Can the United States Finally Retool for the Twenty-First Century?
4. Council on Foreign Relations

5. Trade Adjustment Assistance
6. John F. Kennedy

Paid Sick Leave Coverage by Wage Group

از مرخصی، پاداش و مزایا بیمه بیکاری خبری نیست

دو مورد از نقایص آشکار، فقدان مرخصی استعلاجی با حقوق برای گروه بزرگی از نیروی کار و همچنین، وجود نوعی سیستم پاداش و مزایای بیمه بیکاری است که باعث می شود، شرکت ها پیش از آن که کارگران به هیچ گونه کمک دولتی دسترسی داشته باشند، آن ها را اخراج نمایند. نقص اول، تلاش ها برای مهار ویروس کرونا را از بین برده است و نقص دوم، به معنای این است که احیای اقتصاد در ایالات متحده آمریکا، احتمالاً یک فرآیند بسیار طولانی خواهد داشت. اهمیت مرخصی استعلاجی با حقوق، هرگز آشکارتر

شدند؛ و با برنامه های دیگر نظیر ناتوانی در تأمین اجتماعی^۱، کارگران بسیاری کاملاً از بازار کار بیرون رانده شدند. برنامه مساعدت تعدیل تجارت خارجی، فقط یک نمونه از مؤسساتی است که طراحی ضعیفی دارند و نمی توانند، به تغییرات برهم زنده پردازند که این مسئله در طی چند دهه گذشته، بدتر هم شده است. دلایل هر چه که باشند، از رقابت تجاری، بحران های مالی و خودکارسازی (اتوماسیون) مشاغل گرفته تا یک بیماری همه گیر مرگبار و ناگهانی که در سراسر جهان شیوع می یابد، آمریکا، توانایی زیادی در کمک به شهروندان خود در مدیریت این شوک ها ندارد.

رقابت های جهانی که مورد استقبال کیندی و روسای جمهور آینده آمریکا قرار داشت، بیکاری های گسترده ای «هنگامی که ملاحظات سیاست داخلی، جلوگیری از تعرفه های بالاتر را مطلوب جلوه می دهد، نباید بگذاریم کسانی که تحت تأثیر این سیاست قرار می گیرند، صدمه زیادی ببینند».

علی رغم لفاظی های روزافزون، این برنامه کنگره از همان آغاز، بسیار محدودکننده بود. هنگامی که در اوایل دهه ۲۰۰۰، افزایش واردات به چین، به از دست رفتن میلیون های شغل تولیدی منجر شد، تنها کسر کوچکی از کارگران بیکار شده از برنامه مساعدت فوق الذکر بهره مند

1. Social Security disability

شرکت‌ها بسیاری از کارکنان خود را اخراج کردند. در دو هفته اخیر ماه مارس، بیش از ۱۰ میلیون آمریکایی از کار اخراج شده‌اند که این تعداد، بیش از ۶ درصد از کل نیروی کار را تشکیل می‌دادند. در مقابل آلمان، انگلستان، دانمارک و بسیاری از سایر کشورهای اروپایی، از دستمزد کارکنانی که اخراج نشده‌اند، حمایت می‌کنند و باعث می‌شوند که شرکت‌ها نام آن‌ها را در فهرست کارکنان خود نگاه‌دارند و زمانی که اوضاع اقتصادی بهبود

حقوق، فقط ۴۳ درصد از کارکنان نیمه وقت، از این حق برخوردار هستند. از میان ۱۰ درصد دارای حقوق بالا، ۹۳ درصد، مرخصی استعلاجی با حقوق دارند و در مورد آن ۱۰ درصد دارای حقوق پایین نیز، از میان هر سه نفر، کمتر از یک نفر، از چنین حقی برخوردار است. سیستم بیمه بیکاری نیز از این مشکلات پراست؛ پاداش و مزایا فقط زمانی به کارکنان تعلق می‌گیرد که آن‌ها از کار اخراج شوند که این مسئله باعث شده است،

از این دوران بیماری همه‌گیر نبوده است؛ کارکنانی که می‌ترسند اگر سرکار نروند، ممکن است، شغل یا حقوق خود را از دست بدهند، به تب یا سرفه‌های خفیف خود - که در واقع از نخستین علائم ابتلا هستند - اعتنایی نمی‌کنند. با این حال، بخش بزرگی از کارکنان آمریکا، دسترسی به این حق اساسی و مسلم مرخصی استعلاجی با حقوق ندارند و برای مثال (نمودار)، در مقایسه با برخورداری ۸۳ درصد از کارمندان تمام وقت از مرخصی استعلاجی با

درمان و سایر نیازهای حیاتی شان را بپردازند. آنچه کشور نیاز دارد، تضمین‌های مالی کوتاه‌مدت نیست بلکه طرح‌های بلندمدت برای تضمین این مطلب است که از آمریکایی‌ها در برابر این‌گونه بحران‌ها در آینده محافظت می‌شود.

تولتولوخوران به سوی بحران بعدی

آیا این رویداد، درنهایت آمریکا را به قرن ۲۱ خواهد کشاند؟ ما به‌طور حتم، توانایی آموختن داریم؛ به‌عنوان مثال، بحران ملی سال ۲۰۰۸، شکنندگی خطرناک سیستم بانکی آمریکا را آشکار ساخت و اصلاحات به‌عمل‌آمده توسط کنگره و دولت اوباما (با تمام نواقصی که داشت) باعث شد تا سیستم مالی، بسیار قوی‌تر گردد و بتواند تعطیلی اقتصادی کنونی را تاب آورد؛ اما این پاندمی (بیماری همه‌گیر)، درس‌های تلخی به ما خواهد داد زیرا عدم کفایت گسترده شبکه تأمین اجتماعی طراحی شده برای یک دوره بعد را کاملاً آشکار ساخته است. ما می‌توانیم از این مسئله درس بگیریم و کشور را برای جهانی که اکنون در آن ساکن هستیم، بازسازی کنیم یا همچنان می‌توانیم، تولتولوخوران از این بحران به بحران بعدی برویم.

دیپلم دبیرستان دارند، فقط ۲۲ درصد پس‌انداز برای بازنشستگی دارند که مانده حساب پس‌انداز آن‌ها، فقط ۳۵ هزار دلار است. در میان خانواده‌های با درآمد متوسط، تصویر کمی مبهم است. متوسط صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی برای زوج‌های بالای شصت و یک سال، ۱۳۲ هزار دلار است. لایحه تشویقی که با حمایت بالای هردو حزب در کنگره تصویب شد، کاملاً بلندپروازانه بود. اقداماتی به‌منظور افزایش بیمه بیکاری از قبیل گسترش پوشش بیمه و تحت پوشش قرار گرفتن بسیاری از کارگران اقتصادی، به‌صورت جدی موجب افزایش اخراج‌ها و بیکاری‌ها خواهد شد.

آمریکایی‌ها که از عهده هزینه‌های زندگی‌شان برنخواهند آمد

اما این لایحه با فرض تعطیلی کوتاه‌مدت و چندماهه اقتصاد، تصویب شد و اگر بیشتر از آن مدت طول بکشد، کنگره باید به دنبال بودجه بیشتر باشد، زیرا در غیر این صورت، ذخایر مالی بسیاری از آمریکایی‌ها تمام خواهد شد. همچنین، آمریکایی‌های قشر ضعیف‌تر، مجبور خواهند شد تا منتظر بمانند و ببینند که آیا این دو حزب در کنگره، می‌توانند روش‌هایی برای همکاری پیدا کنند. اگر پول از واشنگتن نرسد، بسیاری از آمریکایی‌ها قادر نخواهند بود تا هزینه‌های وام مسکن، اجاره،

یابد، به سرعت عملیات و فعالیت خود را از سرگیرند. این در حالی است که در آمریکا تا وقتی که اقتصاد مبتنی بر مصرف‌کننده بهبود نیابد و شرکت‌ها اعتماد خود به آینده را به دست نیاورند، بسیاری از کارگران، دوباره به کارگمارده نخواهند شد. البته این مسئله، به این‌که چقدر طول خواهد کشید تا یک واکسن یا سایر درمان‌هایی برای ویروس کرونا پیدا شود، بستگی دارد.

به‌علاوه، کارگران بیکار با گزینه‌های غیرممکنی در خصوص پوشش بیمه سلامت مواجه هستند، زیرا آمریکا تنها اقتصاد پیشرفته جهان است که فاقد بیمه سلامت همگانی است. آن‌ها می‌توانند با پرداخت هزینه‌های کامل از طریق کُبرا، طرح بیمه مبتنی بر شغل پیشین خود را حفظ کنند (البته اگر در شغل پیشین آن‌ها، چنین طرحی وجود داشته باشد) یا این‌که آن‌ها می‌توانند شانس خود را در بازار اوباما کرا امتحان کنند؛ در این بازار طرح‌های زیادی با حق بیمه‌های بالا ارائه می‌شود. این مسائل، تنها ظاهر قضیه هستند. آمریکایی‌هایی که درآمد پایین دارند، اصلاً آماده بازنشسته شدن نیستند و اُفت در بازارهای سهام، وضعیت آنان را بدتر خواهد کرد. یک تحقیق جدیدی که در بانک فدرال رزرو سنت لوئی انجام شد، می‌گوید: از میان کسانی که مدرک

1. COBRA
2. ObamaCare
3. St. Louis Federal Reserve Bank

منبع

این مطلب در ۳ آوریل سال ۲۰۲۰ در تازمانی شورای روابط خارجه منتشر شده و در آدرس ذیل قابل دسترسی است:

<https://www.cfr.org/blog/after-pandemic-can-united-states-finally-retool-twenty-first-century>